

פרשת ויצא ~ ח' כסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ו - שנה י"ב

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד:

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
והנחתו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ב' ח"ב - "ימי חנוכה" ~

י. איזה דיבור עוד הוא מרבוץ הדיבור? (עי' בתורה הנ"ל הענין של רבוע הדיבור)
ויש דיבור של תשובה, בחי' (הושע י"ד) "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'" - וזה בחי' גם מתמול, בחי' דיבור
של תשובה, כמו שכתבו (תהלים צ') "ותאמר שובו בני אדם כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול".

יא. איזה דיבור עוד הוא מרבוץ הדיבור?

ויש דיבור של עשירות, דהיינו עשירים קרובים למלכות, שהם בבחי' (בראשית מ') "שלשת השריגים" ודרשו
רז"ל (חולין צ"ב) "שלשה שרי גאים", דהיינו עשירים קרובים למלכות (כמו שפירש"י שם), שיש להם בחי'
דיבור בבחי' (משלי כ"ב) "חץ שפתיו רעדו מלך", היינו הדיבור של קרובים למלכות - וזה בחי' גם משלשום
בחי' שלשת השריגים הנ"ל היינו הדיבור של עשירים קרובים למלכות.

יב. מהו הדיבור הרביעי מרבוץ הדיבור?

ויש דיבור של "מלכות" בחי' מלכות פה - וזה בחי' גם מאז דברך, בחי' (תהלים צ"ג) "נכון כסאך מאז".
יג. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א כותב שע"י שבחי' תודה - הלכה מאור האמת בריבוע הדיבור ע"י שלשה שמות,
בבחי' (תהלים נ') "א-ל" "אלקים" "ה'" דיבר, כי אלו שלשה שמות הם מקור האמת, איך רבינו הק' מבאר
ענין ג' שמות אלו?

רבינו הקדוש ממשיך "והאמת מאיר בריבוע הדיבור הנ"ל ע"י שלשה שמות הנ"ל שלהם "א-ל" "אלקים"
"ה'" שהם בחי' "תפילה" "תורה" "ושידוכים וזיווגים".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

רבי יוסף יצחק מליובאוויטש זי"ע ועבי"א

הרה"ח רבי יוחנן גאלאנט ז"ל סיפר ששמע מהרה"ח ר' הערשל אלימלך טעפליקער - שנמנה על
חשובי חסידי ברסלב, כי פעם אחת בא האדמו"ר מוהריי"צ מלובאוויטש זצ"ל
לטעפליק, ובאו בני העיק לקבל ממנו שלום ולתת לו קוויטלאך. בין הבאים היה
גם ר' הערשל אלימלך הנ"ל. הרבי ריי"צ שאלהו לאיזה חסידות הוא משתייך,
וכשהשיבו שהוא מחסידי ברסלב - אמר לו: "הנה לכל אחד יש ספרים בביתו,
אולם בדרך אין נוטלים כי אם את הספרים הנחוצים ביותר שלומדים בהם
בקביעות... ותוך כדי דיבור הראה לו אדמו"ר הריי"צ נ"ע כי נמצא אצלו
הספה"ק ליקוטי מוהר"ן".

יד. איך רבינו הקדוש מבאר שהשם "א-ל" הוא בחי' "תפילה"?

א-ל זה בחי' תפילה, כי "א-ל" על שם הכח, שהוא תקיף ובעל היכולת, וע"י התפילה נקראין ישראל בשם
"א-ל", בבחי' (מגילה י"ח) מנין שקראו הקב"ה ליעקב "א-ל" שנאמר (בראשית ל"ג כ') "ויקרא לו "א-ל" וכו',

כי ע"י התפילה כביכול אנו לוקחים לעצמינו הכח ממנו ית', כי אנו מבטלים גזרותיו, נמצא שיש לנו הכח, וע"כ נקראין ישראל "א-ל" ע"י התפילה ע"ש הכח כנ"ל, וכמו שאמרו רז"ל (ירושלמי תענית פ"ב ה"א) "לא איש אל ויכזב" (במדבר כ"ג י"ט), לא איש הוא, שעשה דברי א-ל כזב, כי ע"י התפילה מבטלים גזרותיו יתברך, ואזי ישראל נקראין א-ל ומשם מאיר הדיבור, בבחי' (תהלים קמ"ה) "וגבורתך ידברו", דהיינו ע"י הכח וגבורה שזה בחי' א-ל ע"ש הכח מאיר הדיבור ע"י האמת, כי התפילה היא רק ע"י אמת כמו שכתוב (שם) "קרוב ה' וגו' לכל אשר יקראוהו באמת".

מז. איך רבינו הקדוש מבאר ששם "אלקים" זה בחי' "תורה"?

"אלקים" זה בחי' תורה, כמו שכתוב (שמות ד') "ואתה תהיה לו לאלקים" - ותרגומו "לרב", וזהו "הוא יהיה לך לפה", שבחי' "אלקים" בחי' תורה הוא מאיר לפה דהיינו להדיבור, כי הרב מורה דרך ישר לתלמידיו בתורתו, שזה בחי' (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", והוא בחי' אמת בבחי' (מלאכי ב') "תורת אמת היתה בפיהו".

מז. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א ביאר שע"י שזוכים לבחי' תורה - הלכה עי"ז מאיר נתגלה אור האמת ומאיר בהדיבור ע"י שלשה שמות בבחי' "א-ל" "אלקים" "ה" דבר, שהם בחי' תפילה ותורה ושידוכים וזיווגים, איך רבינו הקדוש מבאר ששם "ה" זה בחי' "שידוכים"?

"ה" זה בחי' שידוכים, בבחי' (בראשית כ"ד) "מה יצא הדבר", בחי' (בראשית שם) "אשר הנחני בדרך אמת", ועי"ז נשלם הדיבור כי עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד כל העולם כולו (כשרז"ל קידושין מ"ט), וכל זמן שאין התקשרות אין להדיבור שלימות, אבל כשנתקשרין נתחברים ונשלמים חלקי הדיבור.

יז. מה יוצא לפי כל זה?

נמצא שע"י שלשה שמות הנ"ל, שהם: אל - אלקים - ה', שהם בחי' תפילה, תורה, שידוכים, נשלם הדיבור ע"י האמת, היינו רבוע הדיבור שנשלם ע"י האמת כנ"ל.

יח. מה כותב רבינו הקדוש על שייכות לשון הקודש לשלימות הדיבור?

ושלימות הדיבור הוא בחינת לשון הקודש, כי כל לשונות העמים הם חסרים ואין להם שלימות, כי נקראים 'לשון עלגים' (ישעיה ל"ב), ואין שלימות רק ללשון הקודש, ולשון הקודש הוא מקשר לשבת בבחי' (שם נ"ח) "ודבר דבר" - "שלא יהיה דיבורך של שבת כדיבורך של חול" (שבת קי"ג), בבחי' (במדבר ו') "כה תברכו" - בלשון הקודש (סוטה ל"ה), שבלשון הקודש נכלל ברכה וקדושה, - כי הלשון הקודש מקושר לשבת שנאמר בו ברכה וקדושה, כמו שכתוב (בראשית ב') "ויברך ויקדש" וגו', ועל כן ע"י שהלשון הקודש מקושר לשבת, ע"כ ע"י שלימות הדיבור, שהוא בחי' לשון הקודש, עי"ז ממשיכין השמחה של שבת לששת ימי החול.

~ מילתא רבדיחותא ~

רבנו הקדוש הוהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניכול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"כשמדובר ברפואה לא מסתכלים על כסף"

הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצ"ל סיפר פעם שהיה מישוה שלא הרגיש טוב והגיע לאחד הפרופסורים הגדולים שיטפל בו - לאחר שסיים הטיפול אמר לו שצריך לשלם אלף דולר - אבל הג"ל אמר לו שאין לו לשלם - והפרופסור אמר לו א"כ אעשה לך הנחה ותשלם שמונה מאות, אבל הג"ל שוב אומר לו שאין לו - א"כ תביא חמש מאות - אבל אין לי - והפרופסור שאל אותו כמה יש לך אמר אין לי כלום - א"כ למה הגעת לפרופסור גדול היית צריך ללכת לרופא פשוט בקופה, והג"ל אמר לו אבא שלי אמר לי שכשמדובר בעניני רפואה אסור להסתכל על כסף - הולכים לפרופסור הגדול ביותר.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת ויצא ~ ח' בסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ו - שנה י"ב

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

כה. "מה נורא המקום הזה", מה הכוונה?

תרגום "מה דחילו אתרא הדין", (רש"י הוצרך להביא התרגום כדי שלא תטעה לומר ש"המקום" פירושו "הקב"ה" לכן מביא התרגום שהוא מפרש "מקום" - "אתרא" - שפתי חכמים).

כו. מה הוא לשון "דחילו"? (זה שכתוב "דחילו" עם וא"ו ולא "דחיל" שהוא משמע לשון "רכים" - שפתי חכמים).

"דחילו" - שם דבר הוא, כמו "סוכלתנו" (שהוא תרגום של "תבונה" - שמות ל"א ג'), ו"כסו" למלבש (שהוא תרגום של "בגד" ללבוש - להלן פסוק כ', וא"כ שמע מינה שדרך התרגום כן לכתוב עם וא"ו ואע"פ שזה "שם דבר" - שפתי חכמים).

כז. "וזה שער השמים", מה הכוונה?

א) מקום תפילה, לעלות תפילתם השמימה. ב) ומדרשו שבית המקדש של מעלה מכוון כנגד בית המקדש של מטה, (וכך אמר, זה שבארץ הוא בית אלקים, וזה שכנגדו הוא שער השמים - גור אריה).

כח. "וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי וגו', מה כיוון יעקב בזה?"

אם ישמור לי הבטחות הללו שהבטיחני להיות עמדי כמו שאמר לי "והנה אנכי עמך", (ואע"פ שהקב"ה כבר הבטיח אותו, אבל עכ"ז היה ירא שמא יגרום החטא או נתמעטו זכויותיו כמו שאמר "קטנתי מכל החסדים" ולפיכך אמר שאם עכ"פ יקיים השי"ת הבטחתו ולא יגרום החטא וע"ז היה נודר - עפ"י גור אריה).

כט. "ושמרני בדרך הזה", היכן הבטיח לו הקב"ה זאת? כמו שאמר לו "ושמרתך בכל אשר תלך" (לעיל פסוק ט"ו).

ל. "ונתן לי לחם לאכול" היכן הבטיח לו הקב"ה זאת? כמו שאמר "כי לא אעזבך", והמבקש לחם קרוי נעזב, שנאמר "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם".

לא. "ושבתי בשלום אל בית אבי", היכן הבטיחו הקב"ה?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

בג. "אין זה כי אם בית אלקים", מה משמיענו בזה? (כי היה צריך לכתוב בלשון חיוב "זה בית אלקים", ומוזה שכתוב בלשון שליל "אין זה כי אם בית אלקים" הרי יש בזה כוונה - עפ"י משכיל לדוד).

אמר רבי אלעזר בשם ר' יוסי בן זמרא הסולם הזה עומד בבאר שבע ואמצע שיפועו מגיע כנגד בית המקדש, שבאר שבע עומד בדרומה של יהודה, וירושלם בצפונה בגבול שבין יהודה ובנימין, ובית קל היה בצפון של נחלת בנימין ובין בני יוסף, נמצא, סולם שרגליו בבאר שבע וראשו בבית קל מגיע שיפועו נגד ירושלם, וכלפי (וכנגד) שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שאמר הקב"ה צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלא לינה, ועוד אמרו (כלומר עוד קשה) יעקב קראה לירושלם בית קל, וזו (הבית קל המוזכרת כאן) לזו היא ולא ירושלם (כדכתיב ויקרא שם המקום בית קל ואולם לזו שם העיר וגו'), ומהיכן למדו כן (שיעקב קרא לירושלם בית קל) אומר אני שנעקר הר המוריה ובא לכאן (ללזו) וזו היא קפיצת הארץ האמורה ב(פרק) שחיטת חולין (חולין דף צ"א:) שבא בית המקדש לקראתו עד בית אל וזהו ויפגע במקום, (ועכשיו מיושב לשון הפסוק "אין זה כי אם בית אלקים" כלומר אין זה מה שהייתי סבור שהוא לזו "כי אם בית אלקים" לפי שנעקר ביהמ"ק ובא לכאן - עפ"י משכיל לדוד).

כד. ואם תאמר וכשעבר יעקב על בית המקדש, מדוע לא עכבו שם?

איהו לא יחיב ליביה (הוא לא שם לב) להתפלל במקום שהתפללו אבותיו, ומן השמים יעכבוהו? איהו עד חרן אזל (הוא עד חרן הלך) כדאמרינן בפרק גיד הנשה, וקרא מוכיח "וילך חרנה", כי מטא לחרן (כשהגיע לחרן) אמר אפשר שעברתי על מקום שהתפללו אבותי ולא התפללתי בו, יהב דעתיה למהדר (נתן דעתו לחזור) וחזר עד בית אל, וקפצה לו הארץ.

כמו שאמר לי "והשיבותיך אל האדמה".

לב. "ושבתי בשלום" וגו', למה כתוב "בשלום"? (הרי פשוט הוא שאם הקב"ה ישמרהו עד שובו הרי הוא כבר "בשלום" - עפ"י משכיל לדוד).

"בשלום" - מן החטא, שלא אלמד מדרכי לבן.

לג. "והיה ה' לי לאלהים", מה כיוון יעקב בזה? (כי בודאי אין הכוונה שזהו הנדר, שח"ו לומר שהוא היה נודר שבאשר יקיים ההבטחה יהיה השי"ת לו לאלקים, שבוודאי בין יקיים בין לא יקיים תמיד השי"ת הוא לאלקים - עפ"י גור אריה ובאר מים חיים).

"והיה ה' לי לאלקים" - שיחול שמו מתחילה ועד סוף, שלא ימצא פסול בזרעי, (וגם זה מהתנאי [אם יעשה לי גם זאת שיחול שמו עלי וכו'] ועיקר הנדר מתחיל מ"והאבן הזאת" וגו' - עפ"י גור אריה ובאר מים חיים).

לד. היכן הבטיחו הקב"ה זאת שלא ימצא פסול בזרעו?

כמו שאמר "אשר דברתי לך", והבטחה זו הבטיח לאברהם שנאמר "להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו" (זרעך המיוחס שלא ימצא שום פסול).

לה. "והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים" וגו', למה כתוב "והאבן" עם וא"ו? (שלכא"ו היא מיותרת שהרי כאן הוא הנדר שנדר לעשות להשי"ת היה צריך לכתוב בלי וא"ו החיבור - עפ"י ר"א מורח).

כך מפורש וי"ו זו של "והאבן", אם תעשה לי את אלה, ואף אני אעשה זאת, (שהוי"ו הוא במקום מלת 'אף' וכאילו אמר "אף האבן הזאת יהיה לי בית אלקים", שפירושו אף אני אעשה זאת שהאבן הזאת יהיה בית אלקים - עפ"י ר"א מורח).

לו. "והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים",

מה יעשה יעקב?

כתרגומו "אהי פלח עלה קדם ה'", (נאהיה עובד עליה לפני ה') כלומר שאקריב שם קרבנות - עפ"י משכיל לדוד).

לז. היכן מפורש בתורה שקיים יעקב הנדר הזה?

וכן עשה בשובו מפדן ארם כשאמר לו "קום עלה בית אל" (ל"ה י"ד), מה נאמר שם "ויצב יעקב מצבה ויסך עליה נסך" וגו' (ל"ה י"ד).

לח. "וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם", מה הוא הלשון "וישא יעקב" וגו'?

משנתבשר בשורה טובה, שהובטח בשמירה, נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת, כך מפורש בכראשית רבה.

למ. "כי מן הבאר החיא ישקו העדרים", מה פירושו?

משקים הרועים את העדרים, (פירוש מילת "ישקו" הוא לשון הוה, וכן "ונאספו" "וגללו" אע"פ שהם בלשון עתיד, כי היו"ד של "ישקו" הוא כמו היו"ד של "ככה יעשה איוב כל הימים [איוב א' ה'], שפירושו כן היה עושה תמיד [ראה רש"י שמות ט"ו א'], וכן כאן "ישקו" פירושו היו משקים והיו נאספים והיו גוללים תמיד, ונכתבו לשון עתיד מפני שהדבר

ההוה תמיד נופל בו לשון עתיד ולשון עבר - עפ"י ר"א מזרחי).

מ. למה לא כתוב "מי ישקה את העדרים" שהרועים משקים את העדרים?

והמקרא דיבר בלשון קצרה, (עי' שי למורא).

מא. "ונאספו שמה כל העדרים", מה פירוש "ונאספו"? רגילים היו להתאסף.

מב. למה היו מתאספים?

לפי שהיתה האבן גדולה, (וכאילו אמר הכתוב ולמה היו רובצים שם שלשה העדרים יחד מפני ששם היו נאספים תמיד, ולמה היו נאספים, לפי שהאבן גדולה על פי הבאר וצריך אנשים רבים שיגללוה - עפ"י ר"א מזרחי).

מג. "וגללו את האבן מעל פי הבאר", מה הכוונה "וגללו"?

וגוללין - ותרגומו "ומגנדרין".

מד. א"כ למה כתוב "וגללו" שהוא לשון עבר?

כל לשון "הוה" משתנה לדבר בלשון עתיד ובלשון עבר, לפי שכל דבר ההוה תמיד כבר היה ועתיד להיות.

מה. "והשיבו את האבן", מה הכוונה "והשיבו"?

תרגומו "ומתיבין" (לשון הוה - באר מים חיים).

מו. "והנה רחל באה עם הצאן", מה למדין מזה שהטעם הוא באל"ף? (טעם ה'מרכא הוא תחת האל"ף).

הטעם באל"ף - ותרגומו 'אתיא' (-באה עכשיו).

מז. ולהלן בפסוק מ' "ורחל באה" הטעם הוא תחת הבי"ת, מדוע ומה פירושו?

"ורחל באה" הטעם למעלה בבי"ת - ותרגומו 'אָתָת' (-באה כבר). הראשון לשון "עושה", והשני לשון "עשתה", (וראה פירש"י בפרשת לך ט"ו י"ז ביאור על זה).

מח. "ויאמר הן עוד היום גדול" וגו', מה אמר להם יעקב בזה?

לפי שראה אותם רובצים, כסבור לאסוף המקנה הביתה ולא ירעו עוד, אמר להן "הן עוד היום גדול". כלומר אם שכירי יום אתם, לא שלמתם פעולת היום, ואם הבהמות שלכם אעפ"כ לא עת האסף המקנה וגו'.

מט. "ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים" וגו', מה השיבו לו הרועים בזה?

לא נוכל להשקות לפי שהאבן גדולה.

נ. "וגללו את האבן", מה הכוונה כאן "וגללו"?

'וגללו' - זה מתרגם "ויגנדרו" לפי שהוא לשון עתיד, (לא כמו "וגללו" שבפסוק ג' שהוא מתרגם "ומגנדרין" לשון הוה - עפ"י ר"א מזרחי).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבנו של עולם, מלא רחמים, הנותן עז ותעצומות לעם, המשפיע עלינו עז ותעצומות מספירת הנצח, מארבעים ותשע מוצקות, המשפיעות לשבעת קני המנורה שמן של חכמה בינה ודעת, אנא תן בנו בינה ודעת לחפש את צדיק האמת, שהוא בבחינת מתניהו, המשפיע בכל דור ודור את אור החנכה.

אנא אב הרחמים, שרחמיך אינם כלים לעולם, ובני לכל התקונים הנפלאים שאפשר לזכות בהם בימי החנכה. ובני להעלות רפ"ח ניצוצות, הרמוזים ב"עלה וית מר"ף בפיך", שהוא סוד אור החנכה, המתקן את כל רפ"ח הניצוצות האבודים, שבכל דור ודור ובכל שנה ושנה. ובני ל"עלה וית מר"ף בפיך", הרמוזים כי אלו היה נח מתחזק ומתעצם בתפלה בכל עז ותעצומות, היה מטה את כל המאונים מבפנים חובה לבקש וכוונת, ומציל את דורו ממימי המבול, כי בתפלותיו היה יכול לעזור בכני העולם ההורי תשובה, עד שהיו נעשים לבגלי תשובה גמורים, והיה זוכה להוריד להם תורה בקולות וברקים.

אנא, ובנו עתה בימי החנכה הקדושים האלו לשמע את הקולות וברקים, הנוקעים מנרות החנכה, בבחינת לשמע את הנראה, כי אין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד. ובני לראות ולשמע את הקולות הנפלאים, הנוקעים מנרות החנכה, שהם קולות של מתן תורה.

רבנו של עולם, המשפיע עז ותעצומות, תן בנו לב לדעת ולקיים את אשר בקשת מאתנו: "תנו עז לאלהים על ישראל נאותו ועזו בשחקים", כי בכל שנמצא את ההתפארות שבכל יהודי ויהודי מעמד ישראל, ונדון כל יהודי ויהודי לבקש וכוונת, שעליו נאותה ותפארתה, בן נתן לה עז ותעצומות לחולל לנו נסים ונפלאות, ונעזור מחדש את אהבתך לעמך בית ישראל, ואת רצונך הנצחי לחולל לנו תמיד נסים ונפלאות, שהם למעלה מהטבע. אנא, ובנו שיתקיים בימינו הפסוק: "בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות", שהוא סוד נרות חנכה, שעל ידם זוכים לגלות מחדש את ירושלים, להשיבה אל אביה שבשמים, ולבנות בה מחדש את מלכות בית דוד, שעל כסאו לא ישב זר.

רבנו של עולם, הבורח בשירות ובתשפחות, אנא ובנו להמשיך עלינו את רוח תפלתו ושירתו של "נעים ומירות ישראל"; את קדשת שמחתו ואת חן ענותו של "דוד הוא מקמן", שזכה לשבת על כסא יי ולהשיב את מלכות ישראל למקורה על ידי שמחתו העצומה בה. אנא, ובנו לנעים ומירותיו ולעצמת שירותיו ותשפחותיו שהיה שר לפניו, משבח ומזמר מחצות לילה עד הבקר, עד אור השחר אור בקרן של ישראל, עד עת אשר זכה לומר: פשטו ידיכם בגדוד, בסוד "גדו אילנא", הנאמר על סוף מלכות עבו"ם. אנא ובני בכח צדיקך האמתיים בבחינת האבן שזכה לה דוד, בסוד "רעה אבן ישראל" - אב ובנין, אבות ובנים, הכוללים אחר הבריאה בחינת בן, בקדם הבריאה בחינת אב, בבחינת "אין עוד מלבדו". אנא, ובני לאבן שממנה השתת העולם, "אבן מאסו הבונים". ובני לאבנו של דוד אשר בה הכניע את מחרף מערכות אלהים, כמו שנאמר: "ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן".

אל אדיר שניא ונורא, גבור ואיש מלחמה, אדון הנפלאות ובעל התשועות, ובה את עמך ישראל, את בניך עם סגלתך, שעליהם נקרא שמה, באבן שעליה נאמר: "ואבנא די מחת לצלמא תות לטור רב ומלת כל ארעא", אשר ראה דניאל בנבואותיו בעת חזו את מתניהו ובניו מכניעים בתפלתם ובזעקתם את מלכות הרשעה, את מלכות יון, שעליה נאמר: "ועצם בחו ולא בכחו, ונפלאות ישחית והצליח ועשה, והשחית עצומים ועם קדשים".

אנא, תן בנו דעת להבין ולזכור, כי "ועצם בחו ולא בכחו", כי כח מלכות העבו"ם לא בכחה וביתרונה, אלא בגרעונו ובחטאינו, בעונותינו ובפגמנו, ובפרט בפגמי העינים. כי בפגמנו - אנו בעצמנו נוהגים כח ותעצומות למלכיות העבו"ם; ובפשענו - אנו בעצמנו מנחילים להן את נחלתנו; בסכלותנו - אנו בעצמנו מחכימים אותן ומעניקים להן את אור המחין ותדעת, בבחינת "ותנחש היה ערום מכל חית השדה", שהיה ערום להבשיל את האדם הראשון בפגם עינים כדי לגול ממנו את חכמתו האלהית האדירה. אנא החונן לאדם דעת, החפץ בתשובתם של ישראל, הצילני מזחמת הנחש אשר גברה בפשענו, הממטטת חכמתנו ומורידה אותה לקלפות, למלכות העבו"ם, המיצרת בכחה כלי משחית להשחיתנו עד בלה, רחמנא לצלן.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הקדמה

יש להקדים לסיפורים הבאים - מה שסיפר הרה"ח ר' אליעזר גליק הי"ו כשהיה ילד קטן נגש אל מורינו הרב שליט"א בביהמ"ד ברסלב במא"ש הוא ועוד ילד וביקשו ממנו ר' אליעזר תקח אותנו לקבר שמעון הצדיק - הרב שליט"א תיכף אחז אותם בידי זה מצד אחד והשני מצד שני והתחיל ללכת איתם לעבר שמעון הצדיק, וכל הדרך הוא שר הניגון של הצה"ק מבארדיטשוב זי"ע ועכ"ל "מיטן גאנצן כח מיטן גאנצן מח וועלן מיר דינען" (עם כל הכח עם כל המוח נעבוד אותך) זה כל מהותו של הצדיק עם כל הכח והמוח עוד את השי"ת עד אפיסת הכוחות.

ג' אלפים-ל"ב) בגליון התחדשות (טבת תשפ"ה) מספר באריכות מה שעבר על מורינו הרב שליט"א בגלות הולנד, ואחד הסיפורים הוא שאחרי שמורינו הרב שליט"א היה במצב קשה והתעלף והיה בבי"ח והשתילו לו קוצב לב וכמובן שתיכף נתעוררו אנשי הצדיק להתפלל ואמרו הרבה פעמים תיקוני הכללי וכן באה"ק היה התעוררות עצום לצעוק להשי"ת לרפואת הרב שליט"א וב"ה ההשתלת קוצב לב עבר בהצלחה - וכידוע שבדרך כלל מי שעבר ניתוח כזה הוא במצב חלש מאוד - אבל אצל הצדיק אין מנוחה ותיכף התיישב ליש השלחן ושקע בלימוד התורה בהתחדשות עצומה.

קידוש לבנה שעה ארוכה

ג' אלפים-ל"ג) וכן מסופר שם שכמה ימים אחרי הניתוח ערך יחד עם אנ"ש קידוש לבנה שעה ארוכה.

מתפלל עם יהודי כל התפילה מילה במילה

ג' אלפים-ל"ג) וכן מסופר שם שהגיע שם יהודי בשם דיייד שהביא עמו כמה אנשי עסקים המתגוררים בהולנד - הרב שליט"א שאל אותו אם הניח תפילין היום והשיב שלא הניח - הרב שליט"א הניח לו תפילין בעצמו והתחיל להתפלל איתו את כל התפילה מילה מילה מתוך הסידור.

הרב שליט"א סוחר ספרים ומגביה חפצים כבדים זמן קצר אחרי הניתוח

ג' אלפים-ל"ה) וכן סיפר שם נכדו רש"א צוקר הי"ו - בזה"ל לא היה ניתן לראות על הרב בכלל את אשר עבר שבועיים קודם לכן, הרב קם בעצמו להביא ספרים והלך ממקום למקום ללא כל עזרה, ניתן לראות עד היכן הדברים מגיעים כאשר בשעת הערב הגיעו אל ביתו של הרב מספר אנשים בכדי לבנות ארון לאלפי הספרים שהסתובבו ברחבי הדירה - הרב שליט"א ראה שהם מתקשים להעביר את המדפים הכבדים בגלל עציץ כבד שעמד שם בפניה - הרב כיעקב בשעתו שגלל את האבן מעל פי הבאר בעצמו הזיז את העציץ הכבד.

המלחמה על תמונות התועבה

ג' אלפים-ל"ו) כשאנו עומדים כבר סמוך לימי החנוכה הקדושים שבימים ההם בזמן הזה לחמו הכהנים הקדושים עבדי ה' את מלחמת ה' נגד היוונים והמתיוונים ומסרו נפשם על קדושת שמו יתברך ללחום בחירוף נפש נגד עוקרי הדת, כדאי לספר שוב על המלחמה העצומה נגד שלטון הרשע שפרסמו תמונות תועבה ברחבי אה"ק, ומורינו הרב שליט"א הכריז מלחמת חרמה ושלח את תלמידיו הנאמנים לשרוף תחנות שפורסמו שם תמונות התועבה - והמטרה עצרה אותם ובתוכם היה חתנו של מורינו הרב שליט"א וכן בנו שליט"א, וב"ה בזכות המסירות נפש השי"ת הראה ישועה גדולה ועצרו את המשחית הנורא הזה.

מכיון שלא מספיק הנרות שמדליקים בבית - לכן צריך להדליק ולשרוף תחנות

ג' אלפים-ל"ז) ומסופר שכשהיה משפט לעצורים ומורינו הרב שליט"א ג"כ הגיע לשם ומורינו הרב שליט"א הכריז שם בבית המשפט שעושים תקנה חדשה בישיבה שמי שלא שורף תחנות אין לו מקום בישיבה, והשופט נדהם

מהעזות דקדושה של הצדיק שלא יודע שום פחד - ושאל את הרב שליט"א האם אתה יכול להסביר מדוע צריך לשרוף תחנונים - והרב שליט"א עונה לו שהתשובה היא פשוט מאד מכיון שאנחנו עכשיו בימי החנוכה וצריך להדליק נרות חנוכה ולא מספיק הנרות שמדליקים בבית ולכן צריך להדליק תחנונים לפירסומי ניסא, והשופט התבלבל לגמרי מתשובה זו ויצא וכעברו זמן נכנס העו"ד ושאל את הרב שליט"א אם הרב שליט"א יכול להסביר לו מהו נס חנוכה, ותיכף הוא ממשיך נס חנוכה הוא שכולם משוחררים ויכולים ללכת הביתה.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות
ומרינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים
ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

"להגיד שבחו של אהרן שלא שינה"

הגה"ק רבי אהרן קוטלר זצוק"ל

ידוע ומפורסם שהצה"ק ר' יואל מסאטמאר זי"ע ועכ"ל הספידו בבכיות נוראות, וכל זה מפני

שהגה"ק ר' אהרן קוטלר זצוק"ל לחם בעזו ובגבורה על החינוך הטהור שלא להכניס שום לימודים זרים בתוך היכלי התורה, והצה"ק מסאטמאר המריח עצמו לנסוע להלווייתו בליקווד והספידו בהספד תמרורים וצעק "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה" (ואע"פ שהיה מחולק עמו בדעות בענין השתתפות לבחירות החשיב מאוד עוצם קדושתו וצדקתו ועמידתו האיתנה על חומת היהדות).

יש לציין שסיפר הצה"ח ר' יוסף ציינוורט זצ"ל שהרה"ק מסאטמאר בכה בהספד זה בבכי תמרורים כמו תינוק.

~ מכתב זעקה גדולה מכאב לבו הטהור של הרב שליט"א בענין פגעי הטכנולוגיה ~

י"ח חשון תשפ"ה יארצייט של רבי ישראל אודסר ור' הירש ליב ליפל י"ט חשון

לשבר את כל הכלים החדשים, ולא להתחבר עם חברים רעים שמשתמשים באלו מכשירי התועבה, ולא להקליט שום שירים מהאינטרנט ולא משום כלי אסור,

באים אנו לכל אנ"ש שיחי' לשמר על ילדיהם שלא יקליטו ולא יאזינו לשירים שאינם ראויים לנו ושהם שירי תועבה נגד החלכה, וכל אבא ואמא לא יישנו ולא יאכלו עד שידעו נאמנה ובברור אילו מכשירים מחזיקים ילדיהם ולא לסמך על המראה התמים שלהם כי רבות מחשבות בלב איש ומתחת לפנים התמימות רובץ יצה"ר עצום ונורא כמו תמנון עם מליוני ואלפי זרועות שלוכד כל מי שנמצא בסביבתו ולא מותיר לו שום קורטוב של חיים ומוציץ את דמו נפשו רוחו ונשמתו חיה יחידה שלו והופך את כל מהות המקורב למהותו מהות של נחש ואינו פוסח על אף אחד ולוכד אלפים ורבעות נשמות ברשתו מדי יום ביומו.

ולכן על כל אב ואם אח ואחות לעמוד כגבורים במלחמת היצר ונגד כל התועבות הנוראות אשר מתפשטים ופושטים ופורשים ללכם של כל נער ונערה ושום מחיצה שנכנה לא נוכל לעצור את גודל ההתדרדרות ועצמת השטפון הנורא של הסט"א ששוטף כל חלקה טובה שאינה מצמיחה יותר לעולם, ולכן חוב על כל ההורים שיחי' אבא ואמא לצאת חוצץ ולהשיב מלחמה השערה מול כל מיני נסיונות של הסט"א שאינה פוסחת על שום אח ואחות ולא על שום אב ואם וצריך להשיב מלחמה השערה ולהלחם עד כלות

הנפש עד טפת הדם האחרונה

בברכת התורה

אליעזר ברלנד

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'